

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

3. De homicidio ob defensionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

tio, quia non est singulis concedendum, quod per Magistratum publicè potest expediri. reg. 136. ff. Et inauditum & non condemnatum à priuato occidi, nulla æquitas patitur, imo contra Charitatem hominem adeo imparatum & impoenitentem occidere:) Iustæ tamen sunt istæ, si permittant solum negatiue, quia talem homicidam ob iustum dolorem, quem in tali casu decoquere difficile non puniunt nec actionem criminalem, nec ciuilē recipiunt. Vnde sacri Canones excommunicationis sententiam remouent, qui in Clericum cum vxore, matre, filia, sorore turpiter impunit, manus iniecerit violentas.

C A P. III.

De Homicidio ob defensionem!

Actualem sui aggressorem occidere volentem, quilibet præuenire & occidere potest, cum modéramine inculpatæ tutelæ, iuxta c. si vero, i. de sentent. excomm. *Vim vi repellere, omnia iura, omnesque leges* permitunt. Et l. 3. ff. de iustit. & iure: *Iure hoc euenit,* ut quod quisque ob tutelam corporis sui fecerit, iure fecisse existimetur. Ratio, quia secundum ordinem charitatis, quisque propriam vitam præferre potest alienæ, dummodo tantum agatur de bono priuato, non etiam publico. Nam sicut fieri potest, ut non tantum liceat, sed debeas etiam te defendere ab aggressore vili, & tu sis Reipublicæ valdè utilis, sic etiam fieri potest, ut tenearis potius mortem innocens perfervi quam aggressorem Reum valdè vtilem Ecclesiæ & Reipubl. occidere. Moderamē inculpatæ tutelæ (ein rechtmäßige Noth-

Gg 4 wehr

est , si alio facilitiori modo te defendere non possis , quam occidendo. Idem sentiendum de insidiatore vita tua , & quouis innocentे dormiente in via , & te per accidens proculcando , si alio modo fugere hostem non possis.

² Vir nobilis & militaris , licet fuga declinari post impetum aggressoris , plerunque tamen non obligatur. Ratio , quia huiusmodi hominibus fugare runque ignominiosa est , aliter sentiendum de munitionibus & Clericis , quorum laus non in usu armorum , sed virtutum Charitatis &c. consistit.

³ Prouocato ad duellum plerunque non esti-
tum comparere seu acceptare. Ratio , quia nec prudentum vitio vertentib⁹ , quod legem Dei & serues , hominisque occidendi periculum absque iusta necessitatis causa non adeas , imprudentium autem vana iudicia in re adeo graui attendentes non sunt. Dixi plerunque. Nam in rarissimo
fū , si miles in exercitu , vir equestris in aula regia , officio , dignitate , Ducis aut Principis honore , ob ignorantiae suspicionem , excidere debet , nisi identidem prouocanti se sistat , non audet
mnare eum , qui mera defensionis gratia punitur.

Idemque sentiendum , si ad pugnandum laces alterum , crebra conuitia adjiciat , qua ille molesto subeundo dedecore aliter liberare se non possit , nisi armis congregariatur. Nam si ad defendenda bona sit occidere , multò magis si ita necesse sit ad defendendum honorem , cum honor plus valeat , quam bona. Dūmodo spes sit cōtra hostē praelamenti , alioquin illicitū erit , certò mortis periculo se exponere.

ad vitandum dedecus (ut pote minus bonum morte, & minus malum morte) quod non ex hominis delicto, sed ex vulgi sinistra opinione. Nam vulgi error est, pro honore moriendum esse.

NB. Licet nefas sit post acceptum vulnus, alapam, cessante periculo vltorioris plagæ aduersarium repercutere, quia talis percussio post illatam, & non amplius impendentem violentiam, non defensio, sed vltio censenda, quam constat priuata autoritate illicitam esse; iuxta c. significasti. 2. de homicid. Vim vire repellere, omnia iura legesque permittunt, non ad sumendum vindictam, sed ad iniuriam propulsandam. Tamen si vir strenuus illatum sibi dedecus ex alapa. V. C. nulla alia ratione à se remouere possit, quam quo furi licet resistere eum consequendo, ut ablata recuperentur. Excipe, nisi qui contumeliam intulit perat veniam. Vide Lessium contrarium docentem.

Non solum pro defensione vitae, aut honoris, sed etiam facultatem, quæ non modici momenti sunt, & alia ratione liberari non possunt; concessum est, etiam Clerico, aggressorem vel raptorem mutilare, interficere. Ratio est partim quod lex naturæ ad propriam sui defensionem contra iniustum sui defensoris inclinata id permittat, partim quod ciuiles etiam constitutiones eiusmodi facultatem omnibus tribuant. Quod etiam confirmant bella instituta à Republica ad recuperanda bona, neque ad homi-moccisionem: Nam alioquin scelerum impunitas probos ad peccandum audentiores redderet.

NB. Etiam furem nocturnum non licere occidente, si quis possit res suas sine occisione recipere, sed

Gg 5 quia

quia plerunque nescitur an veniat talis ad occidendum, an rapiendum, tunc periculi declinandi causa, nisi damni homines acciri possint, impune occiditur.

Si quis ius habeat aggressorem vel raptorem occidendi defensionis causa, etiam aliis concessum est, vim passo opem ferre. Quin interdum obligatio cumbit, seu ex charitatis, (v.c. parentibus liberis) ex iustitiae lege, ut principes vias tutas a larronibus reddant. Vasalli, milites, famuli, eo pacto tacito conducto a dominis, ut Domini contra iniquos aggredores defendere teneantur.

C A P. IV.

De Homicidio Voluntario & Casuali.

Homicidium aliud est casuale: (casu contingitè fiat, siue illicitè, vacat omni culpa) aliud voluntarium, idque vel directè (ex proposito, & non impediendo mortem, si debueras, v.c. nauta) vel indirectè & interpretatiè cum culpa, sed sine dolo, si dolosa occisio capitì diminutionem meretur. Nobiliores mitius puniuntur, & in Insulam deportantur.

Qualificatum homicidium (parricidium, v. c. cideum) grauius puniri solent.

Præterea aggrauatur homicidium voluntarium ex modo occidendi, V.C. per conductionem, p. sifidas, veneno; adimitur enim homini ius naturale sui defendendi, iuxta l. i. Cod. de malef. Plus est hominem veneno extinguere, quam occidere gladio.

N.B. Qui per quam culpam, quamuis latissimam